

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/40/2025
Identifikačné číslo spisu:	3720010294
Dátum vydania rozhodnutia:	30.07.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:3720010294.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Štífta a Mgr. Michala Polláka v trestnej veci obvineného W. J. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 30. júla 2025 v Bratislave dovolanie obvineného W. J. podané prostredníctvom jeho obhajkyne JUDr. Anny Kubovičovej proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 15. januára 2025, sp. zn. 23To/84/2024, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného W.Ó. J. odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Považská Bystrica (ďalej tiež „okresný súd“) rozsudkom z 15. novembra 2021, sp. zn. 12T/69/2020, uznal obvineného W. J. za vinného v bode 1/ z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a v bode 2/ pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., na skutkovom základe tam uvedenom.

Za to súd obvinenému uložil podľa § 221 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j), písm. l), písm. n) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., úhrnný súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obvinenému výkon trestu podmienčne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. obvinenému určil skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. súd obvinenému uložil povinnosť, aby v skúšobnej dobe podľa svojich schopností nahradil škodu spôsobenú trestnou činnosťou.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Michalovce z 8. septembra 2020, sp. zn. 3T/130/2019, a rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 11. októbra 2021, sp. zn. 8To/91/2020, na trest odňatia slobody v trvaní pätnásť mesiacov, s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu dvadsaťštyri mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obvinenému uložil povinnosť nahradiť škodu poškodeným:

- F. D., nar. XX. S. XXXX, trvale bytom D. R. D., K. XXXX/X, vo výške 4.500,- Eur,

- K. K., nar. XX. S. XXXX a C. K., nar. XX. I. XXXX, bytom I. XXX/XX, Q. W., vo výške 9.100,- Eur,

- K. A., nar. XX. K. XXXX, trvale bytom D. R. P., C. XXX/XX, prechodne bytom K., J. X, vo výške 8.500,- Eur.

Okresný súd Považská Bystrica dopĺňujúcim rozsudkom z 22. júla 2024, sp. zn. PB-12T/69/2020, na základe nezmeneného výroku o vine a treste z rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica z 15. novembra 2021, sp. zn. 12T/69/2020, právoplatný 15. novembra 2021, podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodeného MUDr. K. I., nar. XX. S. XXXX, trvale bytom D., L.. Š. XX/XX, so svojím nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal poškodený odvolanie, na podklade ktorého Krajský súd v Trenčíne (ďalej tiež „krajský súd“) rozsudkom z 15. januára 2025, sp. zn. 23To/84/2024, rozhodol tak, že postupom podľa § 321 ods. 1 písm. f) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a na podklade § 322 ods. 3 Tr. por. obvinenému podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil povinnosť nahradiť poškodenému MUDr. K. I., nar. XX. S. XXXX, trvale bytom D., L.. Š. XX/XX, škodu vo výške 14.250,- Eur. Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodeného MUDr. K. I., nar. XX. S. XXXX, trvale bytom D., L.. Š. XX/XX, so zvyškom nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Dňa 7. mája 2025 podal obvinený W. J. prostredníctvom zvolenej obhajkyne JUDr. Anny Kubovičovej písomne odôvodnené dovolanie, v ktorom uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. j) Tr. por., a síce bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky. Obvinený sa v intenciách uplatneného dovolacieho dôvodu nestotožnil s povinnosťou uloženou mu krajským súdom nahradiť poškodenému škodu vo výške 14.250,- Eur a to z dôvodu, že ide o duplicitu jedného uplatneného nároku v dvoch konaniach - občianskoprávnom i trestnom. Poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Považská Bystrica z 3. mája 2016, sp. zn. 7C/290/2015, ktorým súd už skôr právoplatne rozhodol o povinnosti spoločnosti A., s. r. o. (ktorej konateľom bol obvinený) ako odporcu nahradiť poškodenému ako navrhovateľovi predmetnú škodu. Uvedené rozhodnutie súdu podľa názoru obvineného zakladá prekážku res iudicata v pomere k trestnému konaniu.

Obvinený preto navrhol, aby dovolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a podľa § 319 Tr. por. odvolanie poškodeného ako nedôvodné odmietol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Považská Bystrica (ďalej tiež „prokurátor“) podaním z 30. mája 2025 konštatujúc jeho nedôvodnosť a neopodstatnenosť. Uviedol, že rozhodnutie o náhrade škody v trestnom konaní nie je možné stotožňovať s obvineným uplatneným dovolacím dôvodom. Pokiaľ ide o vecnú argumentáciu, prokurátor, stotožňujúc sa s rozhodnutím krajského súdu a s jeho poukázaním na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 11. januára 2017, sp. zn. II. ÚS 798/2016, mal za to, že v danom prípade nebola splnená prvá podmienka prekážky res iudicata a to totožnosťou osôb (sporových strán).

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného W. J. na neverejnom zasadnutí bez preskúmania vecí postupom podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril aj poškodený prostredníctvom JUDr. MUDr. K. N. podaním z 19. mája 2025, v ktorom považoval rozhodnutie krajského súdu čo do nároku náhrady škody za vecne správne, založené na riadne a zákonne vykonaných dôkazoch. Mal za to, že v predmetnom prípade nejde o ochranné opatrenie, a nejde ani o prekážku res iudicata ani o prekážku litispendencie. Preto navrhol, aby dovolací súd dovolanie obvineného v zmysle § 382 písm. c) Tr. por. odmietol, resp. v zmysle § 392 ods. 1 Tr. por. zamietol.

Dňa 18. júla 2025 bolo dovolanie obvineného W. J. spoločne s kompletným k veci prislúchajúcim spisovým materiálom riadne predložené Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) na konanie a rozhodnutie.

Po predložení veci najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného spolu s predloženým spisovým materiálom a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov (§ 372 ods. 1 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.), na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.) a spĺňa aj nevyhnutné obsahové náležitosti (§ 374 Tr. por.). Zároveň, ale najvyšší súd zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Úvodom najvyšší súd pripomína, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných väd, a nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať v intenciách Trestného poriadku len odvolací súd [§ 322 ods. 3 Tr. por., § 326 ods. 5 Tr. por.]. Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený eo ipso prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie okolností prípadne potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže dovolací súd vykonať dokazovanie len v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Tr. por. Preto možnosti podania dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

K obvineným uplatnenej námietke vo vzťahu k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. j) Tr. por., týkajúcej sa uloženia povinnosti nahradiť poškodenému škodu vo výške 14.250,- Eur napriek existencii prekážky *res iudicata*, najvyšší súd v zhode s prokurátorom uvádza, že rozhodnutie o náhrade škody v trestnom konaní nie je možné stotožňovať s obvineným uplatneným dovolacím dôvodom, nakoľko v danej trestnej veci nebolo obvinenému uložené žiadne ochranné opatrenie. Uvedená námietka obvineného preto nie je spôsobilá naplniť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. j) Tr. por.

Najvyšší súd vo vzťahu k otázke prekážky veci právoplatne rozsúdenej (*res iudicata*) v zmysle § 46 ods. 4 Tr. por. uvádza, že táto bráni novému konaniu a novému rozhodnutiu v identickej veci len vtedy, ak účastníkmi konania (sporovými stranami) sú tie isté subjekty, pričom aj predmet konania je totožný (bližšie viď. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 11. januára 2017, sp. zn. II. ÚS 798/2016, publikovaný v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky pod č. 9/2017). V kontexte uvedeného najvyšší súd poukazuje na vecne a argumentačne správne odôvodnenie rozsudku krajského súdu, ktorý vo vzťahu k otázke *res iudicata* uviedol, že „V predmetnej trestnej veci právoplatný rozsudok civilného súdu, zaväzujúci právnickú osobu A., s.r.o. ako žalovaného zaplatiť žalobcovi MUDr. K. I. sumu vo výške 14.250 eur titulom nesplnenia záväzku, vyplývajúceho zo zmluvy o obstaraní veci a spočívajúceho v obstaraní osobného motorového vozidla zo zahraničia, ktoré sa žalovaný zaviazal zabezpečiť, nezakladá prekážku veci rozsúdenej v pomere k trestnému konaniu vedenému proti odsúdenému a štatutárovi tejto spoločnosti v súvislosti s nárokom na náhradu škody, ktorý si poškodený voči nemu uplatnil vo výške 14.250 eur v rámci adhézneho konania. Je nepochybné, že v rámci trestného konania sa poškodený domáha prisúdenia síce rovnakej sumy ako v skoršom civilnom konaní, avšak nie voči zmluvnej strane ako právnickej osobe, ale voči odsúdenému - fyzickej osobe, pričom nejde o nárok vyplývajúci zo zmluvy o obstaraní veci, ale o nárok na náhradu škody spôsobenej podvodnou trestnou činnosťou odsúdeného.“ Preto najvyšší súd, majúci za to, že nárok poškodeného na náhradu škody nemožno považovať za nárok, o ktorom už bolo skôr právoplatne rozhodnuté v občianskom súdnom konaní, dovoláciu argumentáciou obvineného týkajúcu sa existencie

prekážky res iudicata, ktorá nenapĺňa žiaden z taxatívne vymedzených dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 Tr. por., vyhodnotil ako neopodstatnenú.

Na základe vyššie uvedených skutočností dovolací súd dospel k záveru, že dovolateľom uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. j) Tr. por. nie je daný, a preto dovolanie obvineného W. J. na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, postupom podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Rozhodnuté bolo pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.